Dosarul nr.2-2426/2025
2-25090516-09-2-25062025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

21 noiembrie 2025 mun. Bălți

Judecătoria Bălți, sediul Central
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Eugen Bejenaru
grefier Maria Chircu

cu participarea interpretului Manole Natalia

examinând în sediul instanţei, în şedinţa de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Morozov Boris împotriva Levkovski Denis cu privire la repararea prejudiciului material și moral în urma contravenției și cauza conexă la cererea de chemare în judecată Morozov Boris împotriva Derenco Dumitru cu privire la repararea prejudiciului material și moral în urma contravenției,

c o n s t a t a t ă :

Argumentele participanților la proces:

La 25 iunie 2025 Morozov Boris s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Levkovski Denis cu privire la repararea prejudiciului material și moral în urma contravenției.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că ***** este copilul minor al reclamantului.

Invocă reclamantul că la 23 noiembrie 2024 fiul său ***** a fost supus unei grave violențe fizice din partea altor persoane minore, inclusiv cu pariciparea lui *****- fiul pârâtului. În rezultatul acțiunilor sale ilegale, fiului reclamantului i-a fost cauzat un prejudiciu fizic și moral.

Menționează reclamantul că acest fapt de contravenție în privința fiului său se confirmă prin procesul verbal cu privire la cotravenție din 16.12.2024 pe numele pârâtului, în baza art. 63 alin. (1) Cod Contravenție.

La fel, acest fapt este confirmat prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 12 februarie 2025, prin care Levkovski Denis a fost recunoscut vinovat în baza art. 63 alin. (1) Cod Contravenție, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 300 lei. Conform ordinului de încasare din 12 februarie 2025, amenda dată a fost achitată de către pârât.

Respectiv, faptul influienței ilegale asupra fiului său cu precinuirea prejudiciului moral și fizic este confirmat prin hotărârea judecătorească, însă deoarece cauzatorul direct al prejudiciului Levkovski Vladimir nu a atins vârsta de 14 ani, răspunderea o poartă tatăl său- pârâtul Levkovski Denis.

În rezultatul acestui eveniment fiului reclamantului i-a fost cauzat prejudiciu sănătății în proporții considerabile, fapt confirmat prin rapoartele medicale privind examinarea și tratamentul fiului Egor în urma traumei suferite la cap. Diagnosticul stabilit: TCCA închis. Comoție cerebrală.

Menționează reclamantul că după cauzarea traumei la cap, fiul său a fost transportat la spital de echipa serviciului medical în urma consecințelor precare pentru sănătatea lui, suferințe în urma faptului dat.

Pentru tratamentul fiului au fost suportate cheltuieli, pentru achitarea examenului și tratamentului medical, în sumă totoală de 6970 lei, cea ce se confirmă prin actele medicale anexate și bonurile achitate pentru medicamente și proceduri, pe încasarea cărora insistă în calitate de prejudicu material.

Invocă reclamantul că pe lângă prejudiciul fizic, fiului său i-a fost cauzat și prejudiciu moral, la fel și prejudiciu biologic.

La stabilirea mărimii încasării prejudiciului moral și biologic, solicită să fie luate în considerare circumstanțele cauzei, la fel și consecințele negative asupra stării sănătății și stării psihice a fiului său și anume: violență deosebit de gravă fără motiv din partea unui gurp, cu aplicarea unui obiect periculos, asupra unui organ vital, folosindu-se de starea lui neajutorată în poziție culcată la pământ; statutul de minor al părții vătămate (10 ani), consecințele grave pentru starea lui de sănătate, pentru viața familială și socială.

Menționează reclamantul că, în rezultatul acestui act de violență, fiul său a suferit un stres și suferințe morale grave ca și întreaga familie. Toate aceste consecințe negative sunt prezente și la ziua de azi și influențează starea lui pe viitor. Fiul său suferă de dureri de cap, insomnii, căderi nervoase și tensiuni, dificultăți de asimilarea materialului educațional, deasemenea copilul fiind nevoit o perioadă îndelungată să lipsească de la orele școlare din cauza sănătății precare.

Starea psihică a lui Egor la fel a avut de suferit și din acest motiv, reclamantul fiind nevoit să îl transfere pe fiul său în altă instituție educațională, la un alt liceu, pentru a exclude contactul cu persoanele vinovate.

Toate aceste consecințe grave de caracter moral și fizic sunt foarte periculoase pentru fiul reclamantului, luînd în considerare formarea organismului și a psihicului pe viitor, care necesită control medical permanent și respectiv până în prezent copilul primește consultații medicale.

În ordinea procedurii prealabile de către reclamant a fost expediată pârâtului o cerere prealabilă pentru o posibilă soluționarea a litigiului dat pe cale amiabilă, la primirea căruia, pârâtul a refuzat admiterea cerințelor indicate.

Solicită reclamantul încasarea din contul pârâtului Levcovski Denis în folosul său a prejudicului material în sumă de 6970 lei, a prejudicului moral în sumă de 15 000 lei și a prejudiciului biologic în sumă de 10 000 lei. La fel solicită reclamantul încasarea cheltuielilor suportate pentru serviciile de asistență juridică în mărime de 3000 lei.

La 25 iunie 2025 prezenta cauză a fost repartizată în mod automat aleatoriu judecătorului Judecătoriei Bălți, sediul Central, Eugen Bejenaru, care prin încheierea din 26 iunie 2025 a lăsat fără curs cererea de chemare în judecată înăintată de Morozov Boris împotriva Levkovski Denis cu privire la repararea prejudiciului material și moral în urma contravenției.

Ulterior, după înlăturarea neajunsurilor, prin încheierea din 07 iulie 2025 cauza civilă a fost acceptată în procedură contencioasă, cu stabilirea termenului pentru dezbateri judiciare.

La 30 iulie 2025 reprezentantul pârâtului Levkovski Denis, avocatul Moruz Valentin a depus referință la cererea de chemare în judecată, în care a indicat că pârâtul nu este deacord cu cererea de chemare în judecată și o consideră neîntemeiată, solicitând respingerea ei din următoarele considerente: este adevărat că la data de 23 noiembrie 2024, între un grup de minori s-a iscat un conflict în care a fost implicat atât fiul reclamantului *****, cât și fiul pârâtului Levkovski Vladimir, precum și alți trei minori Derenco Stanislav, Anosim Igor și Ușurel Estafie.

În urma conflictului din 23 noiembrie 2024, în privința lui Levkovski Denis, reprezentantul legal al minorului Levkovski Egor și în privința lui Derenco Dmitrii, reprezentantul legal al minorului Derenco Stanislav au fost întocmite două procese verbale cu privire la contravenție în ordinea art. 63 alin. (1) Cod Contravențional.

Cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului material în mărime de 6 970 lei, reclamantul a anexat 8 bonuri fiscale eliberate de SRL ,,Nova Med", două bonuri eliberate de SRL ,,Pediatru Dormed" și un bon fiscal eliberat de ,,Farmacia Familiei". Astfel bonul fiscal din 27.11.2024, în sumă de 500 lei este pentru consulatație medicală, bonul fiscal din 27.11.2024, în valaore de 2 100 lei pentru RMN al creierului. Celelalte 6 bonuri fiscale după cum urmează: din 28.11.2024 în valoare de 500 lei, din 28.11.2024 în valaore de 311 lei, din 29.11.2024 în valoare de 500 lei, din 30.11.2024 în valoare de 500 lei, din 01.12.2024 în valaore de 500 lei și din 02.12.2024 în valoare de 500 lei, au fost eleiberate pentru avansuri depuse în contul pacientului, dar nu pentru prestarea efectivă a unor servicii medicale. Prin urmare, aceste 6 bonuri nu pot fi reținute de către instanța de judecată ca probă pentru confirmarea prejudiciului material întrucât nu s-a demonstrat existența unei legături cauzale între fapta contravențională care a stat la baza acțiunii și plății respetive. Cu referire la bonul de serviciu și bonul fiscal din 18.03.2025, în valoare de 600 lei, eliberate de SRL ,,Pediatru Dormed" și prezentate ca probe în susținerea pretenției de încasare a prejudiciului material, menționează reprezentantul că în cazul demonstrării legăturii cauzale între fapta contravențională și investigațiile medicale efectuate la data de 18.03.2025, ar putea fi reținut doar bonul fiscal în valoare de 600 lei, întrucât bonul de serviciu nu confirmă achitarea efectivă a sumei respective. Prin urmare, în cazul în care se va stabili existența legăturii cauzale între fapta contravențională și bonurile fiscale prezentate în susținerea pretenției privind prejudiciul material v-or putea fi reținute următoarele: bonul fiscal eliberat de SRL ,,Nova Med" din 27.11.2024, ora 11:06-500 lei, bonul fiscal eliberat de SRL ,,Nova Med" din 27.11.2024, ora 14:31-2 100 lei, bonul fiscal eliberat de SRL ,,Pediatru Dormed" din 28.11.2024 -359 lei. Valoarea totală a presupusului prejudiciu material ar fi astfel estimat la 3 559 lei.

Cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului moral în valoare de 15 000 lei, partea pârâtă consideră că această pretenție este total neîntemiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente: reclamantul în cadrul prezentului litigiu, nu urmărește scopul compensării unui prejudiciu moral real, ci încearcă să obțină o îmbogățire disproporționată și nejustificată pe seama pârâtului. În acest context, menționează că sarcina probațiunii în vederea acordării despăgubirilor pentru prejudiciul moral revine reclamantului, care urmează să prezinte instanței probe pertinente, concludente și admisibile, capabile să confirme temeinicia cererii.

Cu referire la încasarea prejudiciului biologic în mărime de 10 000 lei: repararea prejudiciului biologic presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă acesta nu s-ar fi produs. În speță, se constată că partea reclamantă a anexat la cererea de chemare în judecată raportul de constatare nr. 202410P0511 din 25.11.2024. Potrivit primei fiele a raportului de constatare, acesta conține 3 file, pe când la fila a doua a raportului deja se indică fila 2 din 4, cu nr. raportului de constatare 202410D0637 din 12.12.2024. Prin urmare, reclamantul a prezentat atât instanței, cât și părților o probă neconformă, care nu poate fi reținută de către instanța de judecată. Însă, chiar dacă se admite că reclamantul a comis o eroare tehnică, prezentând file distincte din acte juridice diferite și dacă se admite că există o concluzie medicală potrivit căreia la cet. ***** s-au constatat excoriații în regiunea parientală a capului, care puteau apărea în timpul și în circumstanțele indicate în ordonanță, acestea se califică drept vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. Mai mult, expertul a concluzionat că lipsesc datele clinico-

obiective care să confirme dignosticul ,,traumatism cranio-cerebral închis- comoție cererbrală”, iar aprecierea externă, în conformitate cu pct. 13 din Regulament privind aprecierea medico legală a gravității vătătmării integrității corporale sau a sănătății, nu se efectuează.

În acest sens, se constată că în urma acțiunilor din 23.11.2024, reclamantului Morozov Boris nu i s-au cauzat vătămări ale integrității corporale, iar fiului său minor *****, i s-a cauzat vătămări corporale neînsemnate. Astfel, acțiunile pârâtului nu pot fi calificate drept prejudiciu biologic prin lezarea integrității fizice, dat fiind faptul că acestea nu sunt periculoase pentru viața reclamantului sau a minorului. Totodată, pentru a susține că reclamantului, sau fiului acestuia i-a fost cauzat un prejudiciu biologic, reclamantul trebuia să dovedească faptul, că în urma acțiunilor săvârșite de către pârâtul Levkovski Denis, suportă un efort mult mai mare la îndeplinirea sarcinilor zilnice și profesionale. Mai mult, incapacitataea de a se deplasa liber afectează calitatea vieții, și posibilitățile financiare ale reclamantului. Prin urmare, în baza argumentelor expuse mai sus, consideră că reclamantul nu a probat faptul că în urma conflictului din 23.11.2024, i-au fost cauzate vătămări ale integrității corporale. Astfel, nu a fost dovedită existența unui prejudiciu biologic, motiv pentru care se constată lipsa temeiniciei pretenției privind încasarea prejudiciului biologic, care urmează a fi respinsă de către instanța de judecată.

Cu referire la pretenția privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, reclamantul a declarat că în procesul de pregătire a materialelor judecătorești a beneficiat de asistență juridică începând cu momentul comiterii faptei și până la întocmirea cererii de chemare în judecată, suportând în acest sens cheltuieli în sumă de 3000 lei. În acest sens, este de reținut că potrivit bonului de plată anexat cererii de chemare în judecată, se menționează că avocatul ar fi pregătit și înregistrat cererea prealabilă, cererea de chemare chemare în judecată, contestații și interpelări. Astfel, atât cererea de chemare în judecată, cât și cererea prealabilă sunt semante personal de către reclamant, fără a exista vreo mențiune că acestea ar fi fost întocmite de către avocat în numele clientului său. Mai mult, la dosar nu se regăsește mandatul avocatului. Prin urmare, pretenția privind compensarea cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică este absolut neîntemeiată. Reieșind din cele menționate mai sus, pârâtul nu recunoaște acțiunea și solicită respingerea acesteia, ca fiind neîntemeiată.

La 25 iunie 2025 Morozov Boris s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Derenco Dumitru cu privire la repararea prejudiciului material și moral în urma contravenției.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că ***** este copilul minor al reclamantului. La fel, invocă reclamantul că la 23 noiembrie 2024 fiul său ***** a fost supus unei grave violențe fizice din partea altor persoane minore, inclusiv cu participarea lui*****, care este fiul pârâtului. În rezultatul acțiunilor sale ilegale, fiului reclamantului i-a fost cauzat un prejudiciu fizic și moral.

Menționează reclamantul că acest fapt de contravenție în privința fiului său se confirmă prin procesul verbal cu privire la cotravenție din 16.12.2024 pe numele pârâtului, în baza art. 63 alin. (1) Cod Contravenție. La fel, acest fapt este confirmat prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 20 februarie 2025, prin care Derenco Dumitru a fost recunoscut vinovat în baza art. 63 alin. (1) Cod Contravenție, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 300 lei. Iar conform ordinului de încasare din 20 februarie 2025, amenda dată a fost achitată de către pârât.

Respectiv, faptul influenței ilegale asupra fiului său cu cauzarea prejudiciului moral și fizic este confirmat prin hotărârea judecătorească, însă deoarece cauzatorul direct al prejudiciului***** nu a atins vârsta de 14 ani, răspunderea o poartă tatăl său- pârâtul Derenco Dumitru.

Invocă reclamantul că pentru tratamentul fiului sau au fost suportate cheltuieli, pentru achitarea examenului și tratamentului medical, în sumă totoală de 6970 lei, cea ce se confirmă prin actele medicale anexate și bonurile achitate pentru medicamente și proceduri, pe încasarea cărora insistă în calitate de prejudicu material.

La fel menționează reclamantul că pe lângă prejudiciul fizic, fiului său i-a fost cauzat și prejudiciu moral, pe care îl estimează în sumă de 15 000 lei, și prejudiciu biologic, pe care îl estimează în sumă de 10 000 lei.

Solicită reclamantul încasarea din contul pârâtului Derenco Dumitru în folosul său a prejudicului material în sumă de 6970 lei, a prejudicului moral în sumă de 15 000 lei, a prejudiciului biologic în sumă de 10 000 lei. La fel solicită reclamantul încasarea cheltuielilor suportate pentru serviciile de asistență juridică în mărime de 3000 lei.

Prin încheierea protocolară din 13.08.2025, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înăintată de Morozov Boris împotriva Levkovski Denis cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și biologic, a fost conexată cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată înăintată de Morozov Boris împotriva Derenco Dumitru cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și biologic.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul Fedosenco Margarita, a susținut cerere de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia din motive de fapt și de drept invocate, cu încasarea din contul lui Levkovski Denis a sumei în mărime 6970 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei în mărime de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, a sumei în mărime de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu biologic și a sumei de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. La fel încasarea din contul lui Derenco Dumitru a sumei în mărime 6970 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei în mărime de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, a sumei în mărime de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu biologic și a sumei de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică

Reclamantul Morozov Boris, în cadrul ședinței de judecată a solicitat admiterea acțiunii pe motivele invocate în cererea de chemare în judecată.

Reprezentantul pârâtului Levkovski Denis, avocatul Moruz Valentina, în cadrul ședinței de judecată a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, pe motivele expuse în referință.

Pârâtul Levkovski Denis, în cadrul ședinței de judecată la fel a solicitat respingerea acțiunii.

Pârâtul Derenco Dumitru, în cadrul ședinței de judecată a declarat că nu este de-acord cu acțiunea înaintată de Morozov Boris și solicită respingerea acțiunii.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

Potrivit art. 5 alin.(1) Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Conform art.117 alin.(1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Potrivit art.118 alin.(1) al aceluiași cod, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art.121 Cod de procedură civilă, Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 130 alin.(1) al aceluiași act normativ prevede că, Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform alin. (3), art. 130 Cod de procedură civilă, fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Reieșind din prevederile art.240 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, rezultă că, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

În corespundere cu dispoziţiile art. 6 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistentţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.

Potrivit art.9 alin. (1) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Iar potrivit alin.(2) lit.f) aceluiași articol, drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

În acord cu prevederile art. 15 alin. (1) și art. 16 alin. (1) lit. g) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin: g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

Conform art. 19 alin. (1)-(3) Cod civil, (1) În condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. (2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). (3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Potrivit art. 20 alin. (1) și (3) Cod civil, Dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvârșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței. Fapta este săvîrșită din imprudență (din culpă) dacă persoana care a săvîrșit-o fie își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar a considerat în mod ușuratic că ele pot fi evitate, fie nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

Conform dispozițiilor art.21 Cod civil, drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sînt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esenţa dreptului încălcat şi din caracterul consecinţelor acestei încălcări.

Astfel, la 25.06.2025 Morozov Boris, reprezentant legal al minorului Morozov s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Levcovski Denis și Derenco Dumitru privind încasarea prejudiciului material, moral și biologic cauzat prin contravenție.

Așadar, obiectul juridic litigios din speță constituie încasarea prejudiciului material și moral, cauzat prin contravenție.

Potrivit celor susținute de reclamant în cerere de chemare în judecată, precum și expuse în cadrul examinării cauzei, în urma acțiunii săvârșite de către Levcoski Vladimir și*****, părții vătămate *****, i-au fost cauzate suferințe fizice și psihice. În consecință, reclamantul a susținut că, în urma acțiunilor săvârșit, i-a fost cauzat prejudiciu material total în sumă de 6970 lei, ce constă din: consultații medicale, efectuarea investigațiilor prescrise de către specialiști și medicamente. La fel, reclamantul a a indicat că, în urma acțiunilor minorilor *****m și*****, părții vătămate i-a fost cauzat și prejudiciu moral, apreciat în suma de 15 000 lei, prejudiciu manifestat prin suferințe de ordin fizic, leziuni corporale, și un prejudiciu biologic, pe care îl estimează în sumă e 10 000 lei.

În speță, instanța relevă că, unul dintre principiile fundamentale ale răspunderii juridice este acela că fiecare este răspunzător pentru propriile sale fapte. Totodată, sistemul Codului civil se bazează pe principiul general al repunerii părții vătămate în situația în care era înainte de săvârșirea faptei prejudiciabile (repararea în natură a prejudiciului).

Tot aici, instanța consideră important de menționat că, potrivit prevederilor art. 2009, alin. (1) și (2) Cod civil, minorul între 14 şi 18 ani răspunde personal pentru prejudiciul cauzat, potrivit regulilor generale. În cazul în care minorul între 14 şi 18 ani nu are bunuri sau venituri suficiente pentru repararea prejudiciului cauzat, acesta trebuie reparat, integral sau în partea nereparată, de către părinţi sau curator dacă nu demonstrează că şi-au îndeplinit în mod corespunzător obligaţia de supraveghere.

La acest capitol se va reține că, potrivit hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 12.02.2025 pronunțată pe cazul contravențional de acuzarea lui Levcovski Denis în comiterea contravenției prevăzute de art.63 alin.(2) Cco, s-a constatat vinovăția lui Levcovski Denis, pentru faptul că în perioada 01.09.2024-22.11.2024, nu a îndeplinit corespunzător obligațiunile părintești în instruirea și educarea copilului său minor Levkovski Vladimir, care la data de 23.11.2021 a agresat fizic alt minor. Pentru acest fapt, lui Levcovski Dens i-a fost stabilită sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 6 u.c., ce constituie 300 lei. (f.d. 6-7)

Totodată, potrivit hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 20.02.2025 pronunțată pe cazul contravențional de acuzarea lui Derenco Dumitru în comiterea contravenției prevăzute de art.63 alin.(2) Cco, s-a constatat vinovăția lui Derenco Dumitru, pentru faptul că la 23.11.2024 ora 13:48 nu a îndeplinit obligațiunile de întreținere, de educare și de instruire a copilului său minor*****, care la data de 23.11.2024 a agresat fizic alt minor. Pentru acest fapt, lui Derenco Dumitru i-a fost stabilită sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 6 u.c., ce constituie 300 lei. (f.d. 63-64).

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia, că în temeiul art. 2009 Cod civil, Levcovski Denis, fiind părintele minorului ***** și Derenco Dumitru, fiind părintele minorului Levcovski Stas, urmează să compenseze lui Morozov Boris (reprezentant legal al minorului *****) prejudiciul material și moral cauzat prin contravenție.

Așadar, cu referire la cerința reclamantului privind încasarea din cotul pârâților a prejudiciului material instanța reține următoarele:

În conformitate cu dispozițiile art.45 alin.1 Cod contravenţional, dacă prin contravenţie a fost cauzat un prejudiciu, persoana prejudiciată este în drept să-şi valorifice pretențiile civile în procedură civilă.

Norma de drept comun în materia răspunderii delictuale (obligaţiilor delictuale), ce consacră principiul reparării integrale a prejudiciului extracontractual, se conţine în art.1998 Cod Civil, care prevede că cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Conform prevederilor art.2022 alin. (1) Cod civil, se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecinţa faptei acelei persoane ori consecinţa izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.

Iar potrivit art. 2025, alin. (1) și (3) Cod civil, Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească. Despăgubirea se stabileşte sub forma unei sume globale sau, dacă prejudiciul are caracter continuu, sub forma unei prestaţii periodice. În cazul în care se stabileşte o despăgubire sub forma prestaţiei periodice, debitorul poate fi obligat la constituirea unei garanţii.

Menționează instanța că, pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăția autorului faptei ilicite. În materia răspunderii delictuale forma şi gradul vinovăției autorului faptei ilicite nu prezintă importanță pentru determinarea cuantumului despăgubirii, fiind aplicabil principiul reparării integrale a daunei.

Totodată, reține instanța de judecată că, repararea prejudiciilor reprezintă acea metodă de apărare a drepturilor civile încălcate, care dă posibilitate persoanei drepturile căreia au fost lezate să ceară repararea integrală acestora. Posibilitatea persoanelor de a apela la metoda de reparare a prejudiciilor rezultă din faptul lezării lor în drepturi, metodei de reparare a prejudiciilor îi este atribuit un caracter universal de apărare a drepturilor civile.

Așadar, pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Componența delictului civil include condițiile care sunt indispensabile atragerii la răspunderea delictuală: prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu și vinovăția. Iar lipsa unei singure condiții, duce la excluderea răspunderii delictuale, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa vinovăției persoanei.

Nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. Prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite.

Astfel, în cadrul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine că acțiunile comise de către minorii Levkovki Vladimir și Derenco Stat au fost îndreptate față de *****, care în urma acțiunilor săvârșite a avut de suportat prejudiciu de ordin material.

În acest sens, cu referire la legătura de cauzalitate între fapta ilicită a minorilor Levkovski Vladimir și***** şi răspunderea lui Devkovski Denis și Derenco Dumitru, instanța de judecată

constată că aceasta se stabilește prin hotărârea Judecătorie Bălți sediul Central din 12.02.2025 și hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Central din 20.02.2025.

Totodată, instanța de judecată consideră necesar a menţiona că la materialele cauzei au fost prezentate înscrisuri probatorii ce confirmă comiterea de către Levkovski Vladimir (fiul pârâtului Levkovski Denis) și a lui***** (fiul pârâtului Drenco Dumitru) a unei fapte ilicite în raport cu ***** (fiul reclamantului Morozov Boris) – fiind cert constatată legătura de cauzalitate între acţiunile ilicite comise de către fiii pârâților şi urmările prejudiciabile - prejudiciului material și suferințele morale cauzate minorului *****.

Notează instanța că, conform art.118 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În acest sens se va reține că, suma solicitată de reclamant cu titlu de prejudiciu material în mărime de 6970 lei, suportată de ultimul pentru cheltuieli pentru consultații medicale, pentru medicamente indicate de către medici specialiști, instanța o consideră parțial întemeiată, din următoarele considerente.

Potrivit extrasului medicului neurolog din 13.03.2025, în urma examinării lui *****, a fost stabilit diagnosticul:sechele traumei cranio-cerebrale, fiindu-i indicate un șir de medicamente. (f.d.12-13)

Totodată, potrivit epicrizei de examinare medicală nr. 011002184 din 27.11.2024, eliberată de către medicul neurolog, pacientului ***** i-a fost stabilit dignosticul: TCCA închis. Comoție cerebarală. Investigații recomandate: IRM a creierului fără contrast. La fel, în secțiunea ecomandări fiind prescrise și o serie de medicamente: sol. Disfofoin 500, sol. NaCl -0,9% 200 i/v, tab. Pantogan 500, tab. Lucetam 400, tab. Neurolicit, tab. Ascolectină, tab. Maxeprim (f.d. 16-17)

Reieșind din examinarea prin IRM encefalului, întocmită de către medicul Mutruc din cadrul Spitalului Polivalent „Nova Med” la 27.11.2024, pacientului ***** s-a stabilit următorul diagnostic: dilatarea și asimetria ușoară sistemului ventricular. Formațiuni de volum intercerebrale sau malformații vasculare nu s-au depistat. Hipertrofia vegetațiilor adenoide. (f.d.15)

Ca urmare, se constată că, în legătura cu diagnoza stabilită și recomandările medicilor specialiști, reclamantul a procurat medicamentele indicate și anume: la 28.11.2024, potrivit ceculi nr. 0838078 în sumă de 359,86 lei. (f.d.24)

Totodată, în perioada 28.11.2024-02.12.2024, reclamantul a efectuat mai multe plăți în cadrul Spitatlului Polivalent „Nova Med” pentru consultația specialistului, efectuarea RMN-ului și prestarea serviciilor medicale (tratament general, efectuarea perfuziilor, indicate de către medicul specialist). (f.d.113-118)

Instanța de judecată reține că, reclamantul Morozov Boris solicită încasarea atât a prejudiciului material de la pârâții Derenco Dumitru și Levkovki Denis în sumă de a câte 6 970 lei, a prejudiciului moral a sumei de a câte 15 000 lei, a prejudiciului biologic a câte 10 000 lei în urma altercației dintre copiii ultimilor.

Reclamantul Morozov Boris a anexat un set de bonuri fiscale care confirmă adresarea la SRL ”Novamed Nord” achitând diferite sume la date diferite în sumă totală de 6 970 lei. (f.d. 23-25)

Reieșind din cele expuse mai sus, analizând în ansamblu probele prezentate, instanța concluzionează de a încasa de la Levkovki Denis în beneficiul lui Morozov Boris prejudiciul material în sumă de 2 989,91 lei și de la Derenco Dumitru în beneficiul lui Morozov Boris prejudicial material în mărime de 2 989,91 lei, valoarea prejudiciului material echivalentă cu sumele cheltuite de reclamant pentru consultații medicale, și cheltuilie pentru medicamente în părți egale având în vedere circumstanțele comiterii altercațiilor de către minori, confirmare și prin hotărârile instanțelor de judecată.

Totodată a fost anexat de către reclamant și Confirmarea din 01.10.2025 de la SRL ”Nova Med Nord” care confirmă, descrie detailt sumele cheltuile de către Morozov Boris la 27.11.2024 împreună cu minorul *****. (f.d. 112)

Cu referire la cerința reclamantului privind încasarea din cotul pârâților a prejudiciului moral instanța reține următoarele:

Dispoziţiile art.21 Cod civil stabilesc că, drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sînt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esenţa dreptului încălcat şi din caracterul consecinţelor acestei încălcări.

Articolul 2036 alin.(1) Cod civil reglementează că în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

În conformitate cu prevederile art.2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Pe cale de consecință, din sensul dispoziţiilor legale nominalizate supra rezultă că, prejudiciul moral se compensează numai în cazul provocării acestuia prin fapte ce atentează şi lezează drepturile personale nepatrimoniale, adică prejudiciul este moral numai dacă este urmarea încălcării unor valori de aceeaşi natură.

Din norma de drept specificată mai rezultă că, compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale se admite numai în cazurile expres prevăzute de lege. Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

Din materialele dosarului precum și potrivit celor susținute de reclamant, rezultă că fapta prejudiciabilă, săvârșită de fiii pârâților Levkovski Vladimir și Derenco Stats i-a cauzat lui ***** suferințe de ordin moral, manifestate prin suferințe de ordin fizic, leziuni corporale. La fel, minorul a fost nevoit să schimbe instituția de învățământ, pentru a trece stresul suportat, suferințe psihologice persistă și la moment, starea de frică, stres, depresie. Reclamantul Morozov Boris evaluând prejudiciul moral cauzat lui în mărime de 15 000 lei.

Instanța notează că, deși cuantificarea prejudiciului moral nu este supusă unor criterii legale de determinare, daunele morale se stabilesc prin apreciere, ca urmare a aplicării criteriilor

referitoare la consecinţele negative suferite de cei în cauză, în plan fizic, psihic şi afectiv, importanţa valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost percepute consecinţele vătămării. Toate aceste criterii se subordonează conotaţiei aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real şi efectiv produs, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogăţire fără justă cauză a celui care pretinde daunele morale.

La determinarea mărimii compensaţiei pentru prejudiciul moral trebuie neapărat să se ia în consideraţie atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice a părţii vătămate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: importanţa vitală a drepturilor personale nepatrimoniale şi a bunurilor (viaţa, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinţei, secretul personal şi familial, onoarea, demnitatea şi reputaţia profesională etc.): nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferinţelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor), pierderea sau limitarea capacităţii de muncă etc.); felul vinovăţiei (intenţia, imprudenţa) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezenţa ei.

Stabilind cuantumul compensaţiei pentru prejudiciul moral, instanţa de judecată trebuie să ţină cont de măsura în care această compensaţie poate acorda persoanei vătămate o anumită satisfacţie. La fel, cuantumul compensației depinde și de durata menținerii consecințelor vătămării. Instanța de judecată, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, ia în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul.

Astfel, la caz, în temeiul prevederilor enunțate, se impune admiterea parțială a cerinței lui Morozov Boris cu privire la repararea prejudiciului moral, având în vedere caracterul și gradul de gravitate al încălcărilor admise, de natura drepturilor personale lezate și locul acestora în sistemul de valori ale persoanelor, de caracterul și gradul suferințelor psihice.

Reieșind din circumstanțele cauzei, cât și din practica judiciară relevantă, instanța de judecată, consideră că suma de 1 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzat lui Morozov Boris (reprezentant legal al minorului *****), ar constitui o satisfacție echitabilă cu efect compensatoriu, având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale, starea de stres și frustrare cauzată.

Instanța constată că în cadrul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine că minorul ***** a suferit leziuni corporale și a suferit fizic, motiv pentru care instanța consideră aportul dispunerea încasării unei sume de bani cu titlu prejudiciului moral.

Tot la acest capitol, instanța menționează că la materialele cauzei au fost anexte un șir de probe scrise, care dovedesc consultațiile medicului specialist neurolog, nefiind prezentate și careva probe, precum că minorul ***** a fost consultat de un psiholog, pe marginea stărilor de depresii, insomnii, stres etc.

Instanța relevă că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, urmează să se verifice dacă mărimea prejudiciului moral este în raport echitabil cu nivelul (gradul) suportării de către partea vătămată a suferințelor fizice; vârsta părții vătămate, care, în mod incontestabil, amplifică suferințele morale ale părții vătămate; capacitatea făptuitorului de a recupera prejudiciul moral; condițiile socio-economice ale societății unde locuiește partea vătămată; aplicarea uniformă a cuantumului prejudiciului moral în cazuri comparabile.

Totodată, urmează a fi reținute împrejurările în care s-a produs fapta (infracțiunea), comportamentul inculpatului după comiterea acesteia, măsura în care această compensare poate aduce satisfacție părții vătămate, suma să fie într-un cuantum rezonabil, să nu reprezinte în acelaşi timp şi o pedeapsă pentru pîrît, dar şi o sursă de îmbogățire pentru partea reclamantă.

Astfel, consideră instanța că suma de 1 000 lei, de la fiecare pârât Levkoski Denis și Derenco Dumitru, este una echitabilă, în raport cu criteriile stabilite la caz și principiul general al echității.

Cât privește pretenția reclamantului privind încasarea prejudiciului biologic, instanța de judecată o va respinge ca neîntemeiat, din următoarele considerente:

Repararea prejudiciului biologic presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă acesta nu se producea.

Instanța de judecată constată că conform raportului de constatare nr. 202410P0511 din 25 noiembrie 2024, la în concluzii, la examinarea medico legală a cet. *****, luând în considerare datele documentelor medicale prezentate s-a depistat „excoriații" în regiunea parentală a capului, care a fost produsă prin acțiunea traumatică cu obiect concodent, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță prezentată și se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

În acest sens, instanța stabilește că în rezultatul acțiunilor ilicite ale minorilor Levkoski Vladimir și*****, minorului ***** i s-a cauzat o dereglare a sănătății de neînsemnată, astfel acțiunile date, nu pot fi calificat de către instanța de judecată drept prejudiciu biologic prin lezarea integrității fizice corporale, dat fiind faptul că aceste nu au fost periculoase pentru viața fiului reclamantului.

Totodată, instanța ține să menționeze că, pentru a susține că i-a fost cauzat un prejudiciu biologic, reclamantul urma să dovedească că fiul său, în urma acțiunilor săvârșite de către Levkovski Vladimir și*****, face un efort mult mai amplu în îndeplinirea sarcinilor zilnice şi profesionale. Mai mult, incapacitatea de a se deplasa liber afectează nu doar calitatea vieţii, ci şi posibilităţile financiare ale reclamantului.

Deci, în urma argumentelor aduse supra, instanța consideră că reclamantul nu a probat că în urma acțiunilor de către fiii pârâților, i-au fost cauzate vătămări integrității corporale, astfel, ultimul nu a dovedit cauzarea unui prejudiciul biologic.

Cu referire la pretenția reclamantului privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța reține următoarele:

Potrivit art.94 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform art.96 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Conform art.63 alin.(4) a Legii cu privire la avocatură nr.1260-XV din 19.07.2002, cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice la apărarea drepturilor şi intereselor lui legitime în cauzele penale, civile şi administrative urmează a fi compensate integral şi proporţional cerinţelor admise (respinse) de partea adversă.

Astfel, pornind de la practica CEDO, cheltuielile de asistenţă juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă

detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alt/e dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei.

În acelaşi sens s-a pronunţat şi Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudenţa sa în cauzele contra României (Hotărârea din 26 mai 2005 - Costin c.României, Hotărârea Străin ş.a. c. României, Cauza Petre c. României): partea care a câştigat procesul nu va putea obţine rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea şi caracterul lor rezonabil.

Potrivit mandatului seria MA nr.2052831 din 01.10.2025, anexat la materialele dosarului, avocatul Fedoseco Margarita, a fost împuternicită să acorde asistență juridică în cauza civilă în apărarea lui Morozov Boris (f.d.104).

Astfel, cu referire la cerința reclamantului Morozov Boris privind încasarea cheltuielilor de asistență în sumă de 3 000,00 lei, achitate de către reclamant avocatului Fedosenco Margariata, instanța de judecată analizând onorariul fixat între Morozov Boris şi avocatul Fedosenco Margarita, prin prisma art. 64 alin. (6) din Statutul profesiei de avocat, practicii judiciare relevante a Curţii Supreme de Justiţie cât şi a CtEDO, apreciază suma de 3 000,00 lei, în calitate de onorariu pentru asistența juridică, ca fiind una nerezonabilă ca mărime.

Prin urmare, raportând normele vizate la caz, reieșind din soluția adoptată asupra fondului cauzei, instanța de judecată consideră necesar de a încasa din contul pârâtului Levkovski Denis și din contul pârâtului Derenco Dumitru, cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de a câte1500 lei.

La fel se va reține că, în corespundere cu prevederile art. 98 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

În temeiul prevederilor art.83 alin.(2) Cod de procedură civilă, În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

În conformitate cu art.85 alin.(1) Cod de procedură civilă, Scutirile de taxa de stat şi/sau de taxa de timbru sunt prevăzute în pct.1 la Anexa nr.2 la Legea taxei de stat nr.213/2023.

Astfel, potrivit pct.1, subpunct 1.1.4 la Anexa nr.2 Legea taxei de stat nr.213/2023, se scutesc de la achitarea taxei de stat reclamanții în acțiunile privind repararea prejudiciului material și/sau moral cauzat prin infracțiune și/sau contravenție.

Așadar, luând în considerație dispozițiile legale citate supra, instanța de judecată va încasa de la pârâtul Levkoski Denis în bugetul de stat, taxa de stat de a cărei plată reclamantul a

fost scutit în mărime de 400 lei. La fel instanța va încasa și de la pârâtul Derenco Dumitru în bugetul de stat, taxa de stat în mărime de 400 lei.

În conformitate cu art. 236 CPC, instanța de judecată, -

h o t ă r ă ș t e:

A admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Morozov Boris împotriva Levkovski Denis cu privire la repararea prejudiciului material și moral în urma contravenției și cauza conexă la cererea de chemare în judecată Morozov Boris împotriva Derenco Dumitru cu privire la repararea prejudiciului material și moral în urma contravenției.

A încasa de la Levkovski Denis în beneficiul Morozov Boris suma prejudiciului material cauzat prin contravenție în sumă de 2 989, 91 (două mii nouă sute optzeci și nouă, 91) lei, prejudiciul moral cauzat în sumă de 1 000 (o mie) lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1 500 (o mie cinci sute) lei.

În rest acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

A încasa de la Derenco Dumitru în beneficiul Morozov Boris suma prejudiciului material cauzat prin contravenție în sumă de 2 989, 91 (două mii nouă sute optzeci și nouă, 91) lei, prejudiciul moral cauzat în sumă de 1 000 (o mie) lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1 500 (o mie cinci sute) lei.

În rest acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

A încasa de la Levkovski Denis în bugetul de stat taxa de stat în mărime de 400 (patru sute) lei.

A încasa de la Derenco Dumitru în bugetul de stat taxa de stat în mărime de 400 (patru sute) lei.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,

Judecător Eugen Bejenaru